

Εκλογές ΤΕΕ 2003

Αστυνομική Μηχανική
Αριστέρων Μηχανικών
Προβλεπόμενη Αριστέρας

**Μπορούμε
να τους αντιμετωπίσουμε**

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΝΑΠΟΔΑ...

Τη δεκαετία του '90 οι διανοούμενοι του συστήματος προπαγάνδιζαν το τέλος της ιστορίας, ενώ οι πολιτικές της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης και τα νεοφιλελεύθερα ιδεολογήματα επιβλήθηκαν ως μια αναπόδραστη πραγματικότητα. Η παγκόσμια επικράτηση του καπιταλισμού συνοδευόταν από τυμπανοκρουσίες για τη «μακρά ειρηνική περίοδο», την «παγκόσμια δημοκρατία», τη «οικονομική ανάπτυξη» και τα «σύνορα που καταργούνται». «**Ενας Κόσμος Ανάποδα**» είναι από τους πιο εύστοχους χαρακτηρισμούς γι' αυτή την εικονική πραγματικότητα:

Η «**ειρήνη**» τους είναι αυτή που οδήγησε στους πολέμους με τους χιλιάδες νεκρούς στο Ιράκ, τη Γιουγκοσλαβία και το Αφγανιστάν. Τα σύνορα πράγματι έπεσαν για να περάσουν οι ψηφιακές μεραρχίες και να βομβαρδίσουν τους λαούς με απεμπλουτισμένο ουράνιο. Η «**παγκόσμια δημοκρατία**» τους είναι αυτή που οδήγησε στα στρατόπεδα του Γκουαντανάμο, στην αστυνόμευση και τη βίαιη καταστολή κινημάτων μέσα από νέους «αντιτρομοκρατικούς» νόμους.

Η «**οικονομική ανάπτυξη**» τους είναι αυτή που οδήγησε σε χρηματιστηριακές κρίσεις, στην κατάρρευση των καθοδηγούμενων από το ΔΝΤ κρατών, σε συντονισμένη οικονομική ύφεση και στην ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων. Η ληστρική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος διέλιξε τους παραδοσιακούς τρόπους παραγωγής, οδηγώντας τους λαούς του τρίτου κόσμου στην πείνα και τον πλάνη σε μη αναστρέψιμη οικολογική καταστροφή.

Οι οικονομικές ολοκληρώσεις, οι εμπορικοί ανταγωνισμοί, τα γεωπολιτικά παιχνίδια και ο πόλεμος αναδεικνύουν τις σύγχρονες διαστάσεις του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού. Στρατηγική θέση σε αυτή τη διεθνή τάξη πραγμάτων κατέχουν οι ΗΠΑ. Η οικονομική, πολιτική και στρατιωτική ισχύς τους, τις καθιστούν το σιδερένιο βραχίονα των στρατιωτικών και οικονομικών επεμβάσεων, για την «απελευθέρωση» οικονομικών τομέων στις αναπτυσσόμενες και υπανάπτυκτες χώρες, με τραγικές επιπτώσεις. Ας θυμηθούμε την τύχη του λαού της Αργεντινής, όταν κατέρρευσε η οικονομία της χώρας που αποτελούσε το νεοφιλελεύθερο πρότυπο για τη Λατινική Αμερική.

Η Ε.Ε., παρά τους οικονομικούς ανταγωνισμούς και τις εσωτερικές αντιθέσεις κρατικών συμφερόντων, αποτελεί σταθερό σύμμαχο των ΗΠΑ στις ιμπεριαλιστικές τους επιλογές και κυριαρχείται από τις στρατηγικές της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης και του νεοφιλε-

βλευθερισμού ενάντια στα εργαζόμενα στρώματα.

Από τη δική μας εμπειρία ένταξης στην Ε.Ε., μάθαμε ότι την ώρα που οι επιχειρήσεις εκτοξεύουν τα κέρδη τους στα ύψη, οι μισθοί καθιλώνονται, το κόστος ζωής απογειώνεται, ο εργάσιμος βίος επιμηκύνεται, ενώ οι συντάξεις μειώνονται. Δεν υπάρχει λοιπόν άλλη διέξοδος για την υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων στην Ευρώπη, εκτός από αυτήν που στοχεύει στη ρήξη με τις δομές της Ε.Ε. και στην ανατροπή των πολιτικών που κυριαρχούν σ' αυτήν.

Στο φόντο του ευρωπαϊκού «οράματος», τα κύματα «εκσυγχρονισμού» της κυβέρνησης, με τη στρατηγική συναίνεση της Ν.Δ., μεταφράζονται σε όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, διασπάθιση του δημόσιου χρήματος και της δημόσιας περιουσίας, ιδιωτικοποίηση κρίσιμων κοινωνικών τομέων, ληηλασία του περιβάλλοντος με όχημα και τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αυταρχισμό και συρρίκνωση της δημόσιας σφαίρας στην εικονική πραγματικότητα των ΜΜΕ. Εύλογα λοιπόν η κυβέρνηση υφίσταται μια φθορά που ενδεχόμενα θα αποτυπωθεί στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Είτε με πιθανή ανάληψη της εξουσίας από τη ΝΔ είτε χωρίς, μετεκλογικά θα οξυνθεί ακόμα περισσότερο η επιθετικότητα απέναντι στα λαϊκά στρώματα.

Μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα δεν υπάρχουν ισχυρές πολιτικές αντιστάσεις που θα ενίσχυαν τη συγκρότηση και τη δράση των κοινωνικών κινημάτων. Αυτό αποτυπώνει τις ανεπάρκειες της πολιτικής και της δράσης της κοινοβουλευτικής αριστεράς. Το ΚΚΕ, με τις ιδεολογικές του υστερήσεις, οδηγείται σε μια πολιτική κοινωνικά απομονωμένη, με στόχο περισσότερο την οργανωτική του επιβίωση παρά την πυροδότηση κοινωνικών αντιστάσεων. Ο ΣΥΝ ενώ συμμετέχει στα κινήματα, υιοθετεί παράλληλα μια στρατηγική συμμετοχής σε «προοδευτικές κυβερνητικές ρύσεις», που αποπροσανατολίζει και δημιουργεί συγχύσεις που θα ενταθούν μετεκλογικά.

Η αριστερά της σημερινής εποχής θα είναι αυτή που δεν θα υποκαθιστά με τη μεσσιανική ρητορική την κοινωνική αυτενέργεια, που θα συνδιαλέγεται δημοκρατικά με τον κόσμο της και την κοινωνία, που θα οριοθετείται με σαφήνεια από την πολιτική του αστισμού και θα ριζώνει στις ανάγκες και τις ελπίδες των εργαζομένων.

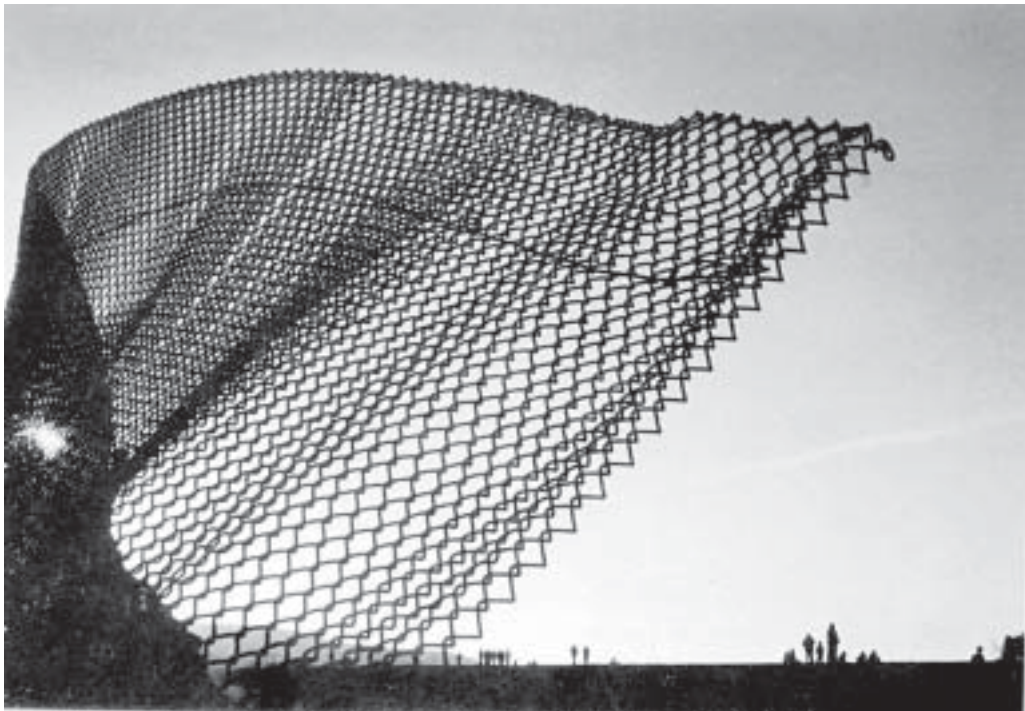

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ...

Η κυριαρχία του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού, με την επιθετική μορφή του νεοφιλελευθερισμού και του πολέμου, συναντά σήμερα την αυξανόμενη αντίδραση των κυριαρχούμενων τάξεων και λαών σ' όλο τον κόσμο. Μαζικά κοινωνικά κινήματα, παραδοσιακά και νέα, πραγματοποιούν κριτική σε όλες τις εκφάνσεις των αγοραίων πολιτικών και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, αποκαθιστούν δίκτυα επικοινωνίας, περνούν τα σύνορα και δημιουργούν κοινούς τόπους συνεργασίας και αλληλεγγύης, συνθέτοντας την πολιτική των «από κάτω».

Οι εξεγέρσεις εκατομμυρίων ανθρώπων στη Λατινική Αμερική και οι κατακτήσεις τους επαναφέρουν στην πρώτη γραμμή την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη, μαζί με την πεποίθηση, ότι **τα αντιδραστικά καθεστώτα δεν είναι ανίκητα**. Ο παλαιστινιακός λαός συνεχίζει, σε καθεστώς γενοκτονίας και απομόνωσης, τον ηρωικό αγώνα του για γη και ελευθερία. Ο λαός του Ιράκ αντιστέκεται στην κατοχή των ΗΠΑ. Όλος ο πλανήτης συντονίζει την φωνή του σε μεγαλειώδη αντιπολεμικά συλλαλητήρια. Η Ευρώπη συγκλονίζεται από εργατικά, κοινωνικά και αντιπαγκοσμιοποιητικά κινήματα.

Αυτή η κίνηση εκατομμυρίων ανθρώπων, που σε ορισμένες περιπτώσεις ανοίγουν ρωγμές και κερδίζουν θέσεις, εμψυχώνει και τους δικούς μας αγώνες και μας επιτρέπει να ελπίζουμε στη σημασία και τη δυναμική των παρεμβάσεών μας.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

Η «πτώση» του μηχανικού-στελλέχους και η «άνοδος» του μισθωτού μηχανικού

Στο χώρο μας οι στρατηγικές της Ε.Ε. και η κυβερνητική πολιτική έχουν προκαλέσει μεγάλες θεσμικές και ιδεολογικές ανατροπές. Η θεαματική αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου στους τομείς απασχόλησης των μηχανικών (βιομηχανία, τεχνικά και οικοδομικά έργα, πληροφορική, τηλεπικοινωνίες, εμπόριο, υπηρεσίες, σχεδιασμός του χώρου, περιβάλλον) βασίστηκε στην ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας: **την πραγματική μείωση των μισθών και τη διεύρυνση της μερικής απασχόλησης στον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα, την επέκταση του δελτίου παροχής υπηρεσιών (ΔΠΥ) και της μαύρης εργασίας, την υποχρεωτική υπερωριακή απασχόληση, τις απολύσεις και εργασιακή περιπλάνηση.**

Παρότι ως κλάδος δεν αντιμετωπίζουμε ακόμη σοβαρό πρόβλημα ανεργίας, λόγω των Ολυμπιακών έργων και της επέκτασης του κατασκευαστικού κεφαλαίου στο εξωτερικό, μεγάλα προβλήματα εντοπίζονται στη διάρθρωση, την αμοιβή και την ποιότητα της εργασίας μας.

Οι μισθοί δεν ανταποκρίνονται πια στο σημερινό κόστος ζωής, η συμπίεση των αμοιβών των ελευθεροεπαγγελματιών μετακυλύεται στους μισθωτούς που απασχολούν, η δεύτερη δουλειά ή η μετατροπή του 8ώρου σε 10ωρο-6ήμερο-60ωρο χαρακτηρίζουν τη σημερινή κατάσταση, ενώ το φάσμα της ανεργίας, με τις καταθλιπτικές ημερομηνίες των μεγάλων έργων και την κρίση στον κλάδο της πληροφορικής-τηλεπικοινωνιών, στέκει δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια μας.

Το ΔΠΥ επιτείνει την εργασιακή ανασφάλεια, αφού δεν διασφαλίζει τα τυπικά δικαιώματα του μισθωτού (υπερωρίες, αποζημιώσεις, όριο απολύσεων, επίδομα ανεργίας), ενώ η κυοφορούμενη κατάργηση του ειδικού φορολογικού καθεστώτος θα μειώσει περαιτέρω τις αμοιβές.

Αυτά τα δεδομένα αποδεικνύουν ότι οι προοπτικές ανέλιξης στην πυραμίδα της εργασιακής ιεραρχίας και αναρρίχησης σε διευθυντικές θέσεις είναι για την τεράστια πλειοψηφία των μηχανικών ένα ιδεολογικό κατασκεύασμα.

Η επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων για τους μισθωτούς μηχανικούς βασίστηκε και στην αποδόμησή τους ως συλλογικών υποκειμένων, που συντεταγμένα και αυτόνομα υπερασπίζονται τα εργασιακά τους δικαιώματα. Οι παραδοσιακοί επιστημονικοί σύλλογοι περνούν βαθιά κρίση ταυτότητας και κυριαρχούνται, με λίγες εξαιρέσεις, από τις αδρανείς πολιτικές των συνεργαζόμενων κυβερνητικών και νεοδημοκρατικών δυνάμεων. Το ΤΕΕ, εκ της φύσεως και της πολιτικής του, δεν μπορεί να αποτελέσει χώρο συνδικαλιστικής έκφρασης των μηχανικών. Έτσι οι εργαζόμενοι μηχανικοί στον ιδιωτικό τομέα, όχι μόνο διαπραγματεύονται την εργασία τους ατομικά, αλλά και δεν διαθέτουν κανένα αξιόπιστο συλλογικό πλαίσιο αναφοράς της εργασιακής και επιστημονικής τους κατάστασης, καθώς και του κοινωνικού τους ρόλου.

Το γεγονός αυτό αναδεικνύει εντονότερα την ανάγκη **σωματειακής εκπροσώπησης**, που να διεκδικεί αξιοπρεπείς όρους εργασίας στον ιδιωτικό τομέα. Όσο και αν οι συσχετισμοί είναι δυσμενείς, πρέπει να ανιχνεύσουμε τους δρόμους μέσα από τους οποίους θα οικοδομείται η αλληλεγγύη με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, θα αποδυναμώνονται οι εξατομικευμένες πρακτικές και θα εκπροσωπούνται τα συμφέροντα των μισθωτών μηχανικών. Η διεκδίκηση αξιοπρεπών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας για όλους αποτελεί σημείο άμεσης αντίστασης-διεκδίκησης, αλλά και αναζήτησης των οργανωτικών δομών που θα μπορέσουν να καλύψουν το κενό της συνδικαλιστικής αναφοράς στο χώρο μας.

Αυτοαπασχολούμενοι μηχανικοί και μικρά μελετητικά γραφεία

Η συγκέντρωση του κατασκευαστικού κλάδου και οι -ήδη ψηφισμένες ή κυοφορούμενες- νομοθετικές ρυθμίσεις για την εργασία (ανάθεση μελετών δημοσίου, μητρώο κατασκευαστών ιδιωτικών έργων, διαδικασίες οικοδομικών αδειών κλπ.) οδηγούν σε δεινή επαγγελματική θέση χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους μηχανικούς και μικρά μελετητικά γραφεία, που συμπιέζονται και ωθούνται εκτός επαγγέλματος.

Η κυριαρχία της αγοράς, οι συνθήκες ανταγωνισμού και απουσίας κανόνων, η απίστευτη γραφειοκρατία για όσους επιμένουν να ασκούν με αξιοπρέπεια και κοινωνική ευθύνη τη δουλειά τους, συνθέτουν μια ζοφερή πραγματικότητα.

Οι νόμιμες αμοιβές των ιδιωτικών έργων, καθηλωμένες επί 15ετία, δεν αντιστοιχούν καν στο λειτουργικό κόστος που επωμίζεται ο μηχανικός, ενώ οι αναπόφευκτες συναλλαγές με διεφθαρμένους μηχανισμούς του κρατικού ελέγχου διαμορφώνουν ένα ασφυκτικό πλαίσιο. Οι ιδεολογίες του ανταγωνισμού, της ατομικής ανέλιξης, η αποστασιοποίηση των μηχανικών από τη συλλογική δράση ενισχύουν τα οξυμένα προβλήματά τους.

Μηχανικοί του δημοσίου: ένα νέο διεκδικητικό «μοντέλο» σε κίνδυνο

Ως γνωστόν, την τριετία 2000-2003 η Συσπείρωση συμμετείχε στο Δ.Σ. του συνδικαλιστικού φορέα των μηχανικών του Δημοσίου, της Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ, από τη θέση του γενικού γραμματέα.

Η παρουσία της συνέβαλε καθοριστικά στην παραγωγή μιας πολιτικής που διαχώρισε την Ομοσπονδία από την προηγούμενη ιστορία της, καταγράφοντας ένα νέο πρόσωπο, αυτονομημένο από κομματικούς ελέγχους και κρατικές πολιτικές. Με την πολιτική αυτή κατοχυρώθηκε το δικαίωμα της Ομοσπονδίας να υπογράφει συλλογικές συμβάσεις, βελτιώθηκαν οι αποδοχές των συναδέλφων, τεκμηριώθηκε η ιδιαιτερότητα της εργασίας τους στο Δημόσιο και τέθηκαν οι βάσεις για αποτελεσματικές διεκδικήσεις, όχι μόνον άμεσα αλλά και σε βάθος χρόνου.

Το διεκδικητικό «μοντέλο» όμως που πρότεινε η Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ σε όλο το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα ανησύχησε –όπως ήταν φυσικό- εκείνους που θέλουν τις συνδικαλιστικές οργανώσεις εξαρτημένες, όργανα χειραγώγησης και εφαλτήριο ανέλιξης για τους «υπάκουους» συνδικαλιστές. Έτσι, τα ακραία στοιχεία της ΠΑΣΚ, με συμμάχους απ' το χώρο της ΔΚΜ, κατόρθωσαν να δημιουργήσουν κρίση στην Ομοσπονδία ανακόπτοντας τη θετική της πορεία. Μετά και την εξαιρετικά αρνητική απόφαση για τη μη ένταξη στην ΑΔΕΔΥ και τη δρομολόγηση δημιουργίας τριτοβάθμιας Συνδικαλιστικής Οργάνωσης ΕΜΔΥΔΑΣ, απόφαση που μας απομονώνει ως αντίληψη από το υπόλοιπο κίνημα, η Συσπείρωση διαπιστώνοντας ότι έχει χαθεί η αναγκαία πλειοψηφία στήριξης του προεδρείου στις επιλογές του απέσυρε τον εκπρόσωπό της από τη θέση του γενικού γραμματέα.

Η αντιδραστική στροφή της ΕΜΔΥΔΑΣ συμβαίνει σε μια περίοδο όπου η κατάσταση για τους μηχανικούς του δημοσίου είναι εξαιρετικά δυσμενής. Από τη μια η **λαϊκίστικη πολιτική της κυβέρνησης**, το «νέο εθνικό όραμα» των Ολυμπιακών Αγώνων και η πάση θυσία απορρόφηση των κονδυλίων των ΚΠΣ. Από την άλλη η **απαξίωση των δημόσιων Τεχνικών Υπηρεσιών με την εκχώρηση επιτελικών αρμοδιοτήτων του δημόσιου τομέα σε ιδιωτικούς φορείς**, με τους "Project Managers" και τους εξωθεσμικούς μηχανισμούς διοίκησης του ΠΑΣΟΚ, από κρατικές Α.Ε. έως «ακόμα πιο ειδικές» ΕΥΔΕ, χωρίς έλεγχο στα οικονομικά τους και στις σχέσεις εργασίας των υπαλλήλων τους. Στο Δημόσιο υπάρχουν «μηχανικοί πολλών ταχυτήτων» και δυστυχώς βρίσκεται σε εξέλιξη –χωρίς ικανές αντι-

στάσεις- η ατομική διαπραγμάτευση της εργασίας και η διαφθορά σε σημαντικούς τομείς της παραγωγής του τεχνικού έργου.

Στο αρνητικό αυτό σκηνικό, η σημερινή κατάσταση στην ΕΜΔΥΔΑΣ χαρακτηρίζεται από ηττοπάθεια, εσωστρέφεια και τάση διαχωρισμού από τους υπόλοιπους εργαζόμενους, με αποτέλεσμα την αδυναμία του ιστορικού κινήματος των μηχανικών του δημοσίου να αρθρώσει αποτελεσματικό διεκδικητικό λόγο, ακόμα και όταν τίθενται σε κίνδυνο σημαντικές κατακτήσεις του κλάδου, όπως η οριστική διευθέτηση του 7% και η νομική κάλυψη, που η κυβέρνηση είχε δεσμευτεί να υλοποιήσει.

Μπροστά σ' αυτή την άσχημη συγκυρία, είναι αναγκαία η αφύπνιση των αγωνιστικών αντανakλαστικών μας για να υπερασπιστούμε, όπως το '84 και '88, τις κατακτήσεις μας. Είναι ανάγκη να αποκρούσουμε την επίθεση του κρατικού συνδικαλισμού, που θέλει να μας αδρανοποιήσει, και ταυτόχρονα να δημιουργήσουμε συνθήκες επαναφοράς στο προσκήνιο ενός μαχητικού και ανεξάρτητου συνδικαλιστικού κινήματος, μόνη εγγύηση για τη νικηφόρα πορεία των αγώνων του κλάδου και τη συνέχιση της πορείας των 3 τελευταίων χρόνων.

ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΜΠΗ

Φέτος, **δέκα (10)!** χρόνια από την εφαρμογή του αντιασφαλιστικού Ν.2084/1992 («νόμος Σιούφα»), σημειώθηκαν σημαντικές εξελίξεις, που αφορούν το ΤΣΜΕΔΕ.

6 Η Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ, με την καθοριστική συμβολή και της Συσπείρωσης, κατέληξε το Φλεβάρη με απόφασή της σε ένα κοινό πλαίσιο διεκδίκησης για ένα δημόσιο και πλήρες Ταμείο, που θα στηρίζεται στην αρχή της αλληλεγγύης και της ισοτιμίας μεταξύ των γενεών και των διαφόρων επαγγελματικών κατηγοριών των ασφαλισμένων. Με την απόφαση αυτή και με εργαλείο την Αναδιάρθρωση των Κλάδων του ΤΣΜΕΔΕ:

- Ιδρύεται Κλάδος Προνοιακών Παροχών με κύριο σκοπό την αντιμετώπιση της ανεργίας.
- Κατοχυρώνεται ο ΕΛΠΠ ως 2^{ος} Κλάδος Κύριας Σύνταξης.
- Προβλέπεται εργοδοτική εισφορά για τους μισθωτούς και των 2 Κλάδων Κύριας Σύνταξης.
- Εκσυγχρονίζεται ο Κλάδος Υγείας Τεχνικών με την αναβάθμιση των υπηρεσιών και των τιμολογίων του.
- Καταργείται ο διαχωρισμός «παλαιών» και «νέων» ασφαλισμένων και θεσπίζονται **ενιαίοι κανόνες ασφάλισης** για όλους, ώστε να αρθεί η κατάφωρη αδικία του «νόμου Σιούφα» εις βάρος των νέων.
- Κατοχυρώνεται η **κρατική συμμετοχή** (πάνω από 60 εκ. ευρώ ετησίως), κονδύλι αποφασιστικό για τη βιωσιμότητα του ταμείου και για το ύψος των εισφορών.

Όμως, κατά τη διαδικασία της σύνταξης του σχετικού νομοσχεδίου, η κυβέρνηση φάνηκε απρόθυμη να δεχτεί τα 2 τελευταία – και πιο σημαντικά-σημεία της ρύθμισης, γεγονός που υπονομεύει την ουσία της απόφασης της «Α» και την **ενιαία εσωτερική λογική της**.

Πέρα από τη δυσμενή αυτή εξέλιξη, ένας επί πλέον κίνδυνος ανέκυψε πρόσφατα για το Ταμείο: Κυβέρνηση και διοίκηση του ΤΣΜΕΔΕ διαπραγματεύονται την εξαγορά από το ΤΣΜΕΔΕ μέρους του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, στην κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησής του και στην προοπτική της συγχώνευσής του με την Τράπεζα Αττικής, για τη δημιουργία ενός μεγάλου τραπεζικού οργανισμού, που θα στηρίζεται στα αποθεματικά του Ταμείου. Αυτό σημαίνει ότι το ΤΣΜΕΔΕ θα διαθέσει σε επενδύσεις τραπεζικού χαρακτήρα περίπου το **1/3 των αποθεματικών του** -που ανέρχονται σε **1.800 εκ. ευρώ**- και μάλιστα σε μία και μόνη «μετοχή».

Είναι βέβαια φανερό οι εισπρακτικές προθέσεις της κυβέρνησης με σκοπό την κάλυψη των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, σε μια εποχή μάλιστα που η «τρύπα» των ολυμπιακών έργων αγγίζει δυσθεώρητα ύψη. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι διακυβεύεται η δυνατότητα του Ταμείου να **αντεπεξέλθει στις ασφαλιστικές του υποχρεώσεις**, από μια τόσο υψηλού κινδύνου διαχείριση της περιουσίας του. Η εμπλοκή των αποθεματικών στη χρηματιστηριακή αγορά, στην κατεύθυνση της κεφαλαιοκρατικής συσσώρευσης, απειλεί να οδηγήσει σε καταστάσεις τύπου ENRON. Και αυτό τη στιγμή που το Ταμείο όχι μόνο **δεν παρέχει επαρκή ασφαλιστική κάλυψη** –το αντίθετο μάλιστα, αντιμετωπίζεται ως κοινωνικά άδικος εισπρακτικός μηχανισμός- αλλά αφήνει άλυτα εκκρεμή προβλήματα, όπως την τεράστια και επιθεκτική διαφυγή των πόρων του, την αποφυγή θεσμοθέτησης εργοδοτικής εισφοράς στα δεξιά παροχής υπηρεσιών κλπ. Το απειλητικό ενδεχόμενο του τζογαρίσματος των αποθεματικών και η άρνηση της κυβέρνησης να υλοποιήσει την απόφαση της «Α» για την Αναδιάρθρωση των Κλάδων, η κυοφορούμενη επέκταση των αντισσφαλιστικών ρυθμίσεων του πρόσφατου νόμου 3029/02 και στο ΤΣΜΕΔΕ και η φημολογούμενη επιβολή της ανταποδοτικότητας και των κεφαλαιοποιητικών συστημάτων στην ασφάλιση, διαμορφώνουν μια κρίσιμη συγκυρία για το μέλλον του Ταμείου μας.

Έχει φτάσει η ώρα να έρθει στο προσκήνιο ένα στιβαρό διεκδικητικό κίνημα των εργαζόμενων μηχανικών, ως μόνη **εγγύηση για την κατοχύρωση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων**.

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Οι επιπτώσεις των οδηγιών της Ε.Ε. 89/48/ΕΟΚ και 2001/19/ΕΟΚ, όπως αυτές νομοθετήθηκαν με ευθύνη της κυβέρνησης με τα Π.Δ./ματα 165/2000 και 385/2002, είναι καθοριστικές για το μέλλον του επαγγέλματος.

Πρώτη επίπτωση είναι η αποσύνδεση της δυνατότητας άσκησης του επαγγέλματος από τις πενταετείς ακαδημαϊκές σπουδές των ελληνικών σχολίων και ισότιμων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων του εξωτερικού. Το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Ισοτιμιών, που θεσπίστηκε με το Π.Δ.165, παραχώρησε τη δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος του μηχανικού σε πτυχιούχους τριετών σπουδών πανεπιστημίων του εξωτερικού, ενώ μέσα στο καλοκαίρι απόφαση του ΣτΕ υποχρέωσε το ΤΕΕ να τους εγγράψει ως ισότιμα μέλη του. Το Π.Δ.385 επεκτείνει προοπτικά αυτή τη δυνατότητα και σε πτυχιούχους των ΤΕΙ (αν συνδυαστεί με το Ν.2916/2001 για την «ανωτατοποίησή» τους), αλλά και σε αποφοίτους ακόμη και ιδιωτικών πανεπιστημίων. Νέα απόφαση του ΣτΕ υποχρεώνει το ΔΙΚΑΤΣΑ να εκδίδει ισοτιμίες πτυχίων **ανεξάρτητα από τη διάρκεια των σπουδών** συνεκτιμώντας επίπεδο, πρόγραμμα σπουδών και συνθήκες διδασκαλίας.

Δεύτερη επίπτωση είναι η τεράστια πλέον, λόγω της νέας αυτής πραγματικότητας, πίεση που θα ασκηθεί στα ελληνικά πανεπιστήμια για την προσαρμογή τους στις αρχές της Μπολόνια και της Πράγας **για δύο κύκλους σπουδών**. Ο πρώτος τριετής κύκλος θα παρέχει τη δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος, με προφανή, σε μια τέτοια εξέλιξη, την υποχώρηση της γενική παιδείας και της ιστορικής έννοιας της Universitas, σε όφελος της γρήγορης κατάρτισης σε εξειδικευμένους τομείς, με γνώσεις που γρήγορα απαξιώνονται. Το κυοφορούμενο σχέδιο συμπυκνώνει τις στρατηγικές της Ε.Ε. για την προσαρμογή της εκπαίδευσης και των όρων εισαγωγής στην εργασία στις ανάγκες μιας διεθνοποιημένης αγοράς. Η αγορά εργασίας σήμερα απαιτεί αφενός τη γρήγορη, μαζική και με το μικρότερο κόστος χορήγηση πρακτικών και άμεσα αναλώσιμων επαγγελματικών εφοδίων, αφετέρου την ευχέρεια να χρησιμοποιεί έναν περιορισμένο αριθμό εργαζομένων σε εποπτικές θέσεις. Η ανάγκη αυτή οδηγεί μοιραία σε εκπαίδευση πολλών ταχυτήτων. Με την άνευ όρων μαζικοποίηση που βλήνουμε να συντελείται στη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση, την ίδρυση πλήθους νέων τμημάτων, χωρίς αντίστοιχη αύξηση των κρατικών δα-

πανών, την αλληλοεπικάλυψη και τον κατακερματισμό γνωστικών αντικειμένων και επαγγελματικών δεξιοτήτων, η αγορά τείνει να αναγορευθεί στο μοναδικό αξιολογητή της εκπαίδευσης και του επαγγέλματος. Ο εργαζόμενος μηχανικός μετατρέπεται σε εξάρτημά της χάνοντας οριστικά τον έλεγχο του αντικειμένου του και, όντας σε μια ατομική πορεία, τη συλλογική του συνείδηση και διαπραγματευτική του δυνατότητα.

Πιστεύουμε ότι στη σημερινή φάση πρώτο στόχο μας πρέπει να αποτελέσει η **ακύρωση του άθλιου κατασκευάσματος του Υπουργού Παιδείας Π.Δ. 165/2000 και Π.Δ.385/2002**. Η προσπάθειά μας θα πρέπει να κινείται στα πλαίσια των πιο κάτω θέσεων:

- Απαραίτητη και επαρκής για την άσκηση του επαγγέλματος είναι η **ενιαία και αδιαίρετη πενταετής διάρκεια σπουδών**.
- Καμία αποδοχή αποσύνδεσης του ακαδημαϊκού τίτλου από τα επαγγελματικά δικαιώματα ή αλληλαγής του τρόπου απονομής των επαγγελματικών δικαιωμάτων στους αποφοίτους των πολυτεχνείων.
- Να θεσμοθετηθούν διασαφηνισμένα επαγγελματικά δικαιώματα ανά κατηγορία μηχανικών αθλή και για τους αποφοίτους ΤΕΙ, χωρίς αλληλοεπικάλυψεις.
- Σε εφαρμογή της οδηγίας 89/48, στους αποφοίτους σχολίων του εξωτερικού μικρότερης διάρκειας σπουδών να αναγνωρίζονται επαγγελματικά δικαιώματα αντίστοιχα με αυτά που τους παρέχονται στο κράτος-μέλος προέλευσης, όπου είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο το επάγγελμα. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις η αναγνώριση να γίνεται μετά από σοβαρή έρευνα των στοιχείων και πιστοποιητικών που κατατίθενται και κάνοντας χρήση των αντισταθμιστικών μέτρων πρακτικής άσκησης ή δοκιμασίας επάρκειας. Σ' αυτή τη διαδικασία η διατήρηση των ιδιαίτερων εθνικών προϋποθέσεων που αφορούν τον κάθε ευρωπαϊό εργαζόμενο είναι απαραίτητος όρος για να μην υπάρξει η πλήρης διάλυση της έννοιας του επαγγελματικού δικαιώματος πανευρωπαϊκά και στην Ελλάδα.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΟΙ ΗΜΕΡΕΣ... ... Έργα του 2004

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες αποτελούν για την Ελλάδα μια θηριώδη επιχείρηση που λειτούργησε καταλυτικά εντείνοντας εγγενείς παθογένειες σε πολλαά επίπεδα.

Τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων απογείωσαν τις ιστορικές τάσεις της υπερανάπτυξης του κατασκευαστικού τομέα και του τομέα των υπηρεσιών, της εξάρτησης της ελληνικής οικονομίας από την οικοδομή και τον τουρισμό και προώθησαν τους τομείς των τηλεπικοινωνιών, της πληροφορικής και των νέων τεχνολογιών.

Συγκεντρώθηκαν κοινωνικοί πόροι που κατευθύνθηκαν στην ήδη κορεσμένη Αττική, πριμοδοτώντας την ανισομέρεια στην ανάπτυξη των περιφερειών της χώρας και δημιουργώντας μη αναστρέψιμες παράπλευρες απώλειες.

Οι επιπτώσεις γίνονται εμφανείς πρωτίστως στη μορφή της πόλης των Αθηνών και στο - ήδη από πριν- διαταραγμένο Αττικό οικοσύστημα. Η βαναυσότητα του κράτους απέναντι

σε ευαίσθητες οικολογικά περιοχές (όπως ο Μαραθώνας), η κατάληψη των τελευταίων αδόμητων χώρων της πόλης από ολυμπιακά κτίρια αμφίβολης μελλοντικής χρησιμότητας, εξάντλησαν τα εναπομείναντα αποθέματα ανασυγκρότησης του χώρου και μαζί τις προϋποθέσεις διεκδίκησης ενός κοινωνικού κράτους, που αναβαθμίζει την ποιότητα της καθημερινής ζωής, συνδυάζοντας το ατομικό με το συλλογικό και το δημόσιο συμφέρον. Ο πολιτισμός των Ολυμπιακών Αγώνων, εναντίον των οποίων η Συσπείρωση αγωνίζεται με όλες τις δυνάμεις της, έχει επικρατήσει. Το νεοφιλελεύθερο σχέδιο του ελληνικού αστισμού επιβίβησε τον **αναγκαστικό εθελοντισμό** τόσο στους επαγγελματικά εμπλεκόμενους (όπως οι μηχανικοί) όσο και στους πολίτες, που συνθλίβονται μεταξύ των απαγορεύσεων και της απαξίωσης της υπόστασής τους ως κατοίκων της πόλης αυτής. Η φέστα προετοιμάζεται στο πλαίσιο ενός καθεστώτος που προσομοιάζει με καθεστώτα έκτακτης ανάγκης και η συρρικνωμένη συναινετική δημοκρατία εκτρέπεται από τα πολιτικώς παραδεκτά και συνταγματικά όρια χωρίς ιδιαίτερες αντιστάσεις.

...Ημέρες του 2005

Η συγνή εκμετάλλευση του φυσικού και του ανθρώπινου πλούτου σήμερα θεσμοθετείται και διευρύνεται ακριβώς πάνω στους δρόμους που χάραξε το 2004. Τα νομοσχέδια του ΥΠΕΧΩΔΕ και του Υπ. Γεωργίας προ-

ετοιμάζουν τις συνθήκες της επόμενης μέρας για την αγοραία ρύθμιση του χώρου, ενώ συγχρόνως ικανοποιούν και τις ψηφοθηρικές ανάγκες της συγκυρίας.

Οι ρυθμίσεις των ν/σ για τα δάση, τις άδειες και τα αυθαίρετα, το Μητρώο Κατασκευαστών Ιδιωτικών Έργων (ΜΗΚΙΕ), αλλιά και ο ήδη ψηφισμένος νόμος για τις αναθέσεις μελετών του δημοσίου, επεκτείνουν και θεσμοθετούν ένα αντικοινωνικό και περιβαλλοντικά καταστροφικό μοντέλο ανάπτυξης, παραγωγής και διαχείρισης του χώρου, στο οποίο συμμετέχουν εκόντες άκοντες οι εργαζόμενοι μηχανικοί, και το οποίο, ενώ είναι βαθύτατα ταξικό, εμπνέει τις ηλιθιές τάξεις και τείνει να διασφαλίσει την αποδοχή του. Τα ολυμπιακά έργα επιταχύνουν την καπιταλιστική αναδιάρθρωση και εντείνουν την εκμετάλλευση όχι μόνο της εργατικής δύναμης, αλλιά και του φυσικού περιβάλλοντος και του χώρου γενικά. Γινόμαστε μάρτυρες της **βίαιης αναδιανομής της γης εις βάρος του**

δημοσίου, της αποστέρησης δημοσίων αγαθών από τις επόμενες γενιές προς όφελος του ιδιωτικού κέρδους και της ριζικής αναδιάρθρωσης του επαγγέλματος.

Οι κανόνες που φιλοδοξεί να επιβάλει η κυβέρνηση αφήνουν άθικτες τις γενεσιουργούς αιτίες της παθογένειας του ιδιοκτησιακού καθεστώτος και του χώρου της οικοδομής, ενώ αντίθετα, **καταλύοντας συχνά ακόμα και τη συνταγματική νομιμότητα**, εξυπηρετούν συγκεκριμένες αναγκαιότητες του ελληνικού κεφαλαίου, όπως:

-Την εξασφάλιση ικανών εκτάσεων -εντός και εκτός σχεδίου- προς οικοδόμηση και ανάπτυξη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων από τους γιγαντωμένους πλέον κατασκευαστικούς ομίλους, τις τράπεζες και τις ασφαλιστικές εταιρείες, ενόψει του τέλους των ολυμπιακών και των μεγάλων έργων.

- Την απόληψη των νομικών «εμποδίων» (βήεπε ν/σ για τις οικοδομικές άδειες) για την οικοδόμηση μεγάλων οικιστικών μονάδων ή συγκροτημάτων γραφείων, στα πρότυπα του ιδιαίτερου νομικού καθεστώτος που απολάμβαναν τα ολυμπιακά έργα.
- Την εκχώρηση αρμοδιοτήτων σχεδιασμού και ελέγχου από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα, με πρόθεση απονομής κομβικού ρόλου στις ασφαλιστικές εταιρείες. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός της εισαγωγής της υποχρεωτικής ασφάλισης των μελετών και των κατασκευών τόσο στο ν/σ για τις άδειες όσο και στο σχέδιο Π.Δ. για το ΜΗΚΙΕ.
- Την ένταση του ανταγωνισμού στο επάγγελμα, με στόχο το «ξεσκάρταρισμα» στο πεδίο των παρεχόμενων υπηρεσιών, τη συγκεντροποίηση του αντικειμένου σε μεγάλες μελετητικές και κατασκευαστικές μονάδες και την πλήρη υπαγωγή του ρόλου του μηχανικού στα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Σ' ένα ήδη δύσβατο επαγγελματικό και περιβαλλοντικό τοπίο, απέναντι στη θεσμοθέτηση του πλήρους εξευτελισμού μας, **δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να αντιδράσουμε.**

Η ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΣΤΟ ΤΕΕ

Θεωρούμε ότι, σε αντίθεση με τις πολιτικές εκμετάλλευσης της εργασίας, αγοραίας ρύθμισης του χώρου και ηθιστρικής εκμετάλλευσης της φύσης, υπάρχουν **ευτυχώς ακόμα πυρήνες αμφισβήτησης και αντίστασης στο χώρο των μηχανικών.**

Η Συσπείρωση επιδιώκει να είναι ένας συλλογικός αριστερός αντικαπιταλιστικός χώρος, με συστηματική και μαχητική παρέμβαση τόσο στο ΤΕΕ όσο και στους υπόλοιπους φορείς των μηχανικών. Θέλουμε να διατυπώσουμε θέσεις αγώνα από τη σκοπιά των εργαζόμενων μηχανικών, ν' αντισταθούμε στην εντεινόμενη εμπορευματοποίηση του χώρου και των δημόσιων αγαθών, και, μέσα από τον δρόμο της συλλογικότητας και αλληλεγγύης, να συμβάλουμε στην ανάπτυξη μαζικών κινημάτων.

Εντός, εκτός και εναντίον...

Το ΤΕΕ είχε ανέκαθεν δομή και πολιτική ξένη ή εχθρική προς τους αγώνες των εργαζόμενων ή άνεργων μηχανικών. Τις δοτές εξουσίες του τις αντλεί, προσφέροντας τεχνοκρατικό άλληθοι σε κρατικές πολιτικές επιζημίες ή σκανδαλώδεις. Πρόσφατα παραδείγματα, η εκτέλεση των ολυμπιακών έργων, ή το πέρασμα του Γ Κ.Π.Σ. από το δημόσιο, τεχνικό, οικονομικό και κοινωνικό έλεγχο, στα χέρια του ιδιωτικού τεχνικοοικονομικού κατεστημένου: Πρόκειται για επιλογές, που επί χρόνια βρήκαν στην ηγεσία του ΤΕΕ, πρόθυμους διεκπεραιωτές. Σε αυτό τους το ρόλο, οι ηγετικές ομάδες του ΤΕΕ, κυριαρχούμενες από επιχειρηματίες, «ξεχνάνε» παραταξιακές διαφορές και παρουσιάζουν μια θαυμαστή σύμπτωση, που αποδίδουν σε μια επίπλαστη ενότητα «του ενιαίου χώρου των μηχανικών». Η πολιτική των ηγετικών αυτών ομάδων, επιβλήθηκε πάνω στο έδαφος της πολυιδιάπα-

σης και της αποδιάρθρωσης του κοινωνικού ιστού των εργαζόμενων μηχανικών, όπου ρίζωσε και αναπτύσσεται ένας αποπολιτικοποιημένος λόγος, και όπου ευδοκιμούν παρατάξεις με τοπικιστικό ή συντεχνιακό χαρακτήρα και με δυσδιάκριτες διαχωριστικές γραμμές.

Η Συσπείρωση έχει εν πολλοίς ταυτιστεί, στα είκοσι χρόνια της παρουσίας της, με τις κινητοποιήσεις ενάντια στους ασφαλιστικούς νόμους, τη διεκδίκηση Ταμείου Ανέργων Μηχανικών, τους μεγάλους απεργιακούς αγώνες το '84-'85 και το '88-'89 στο Δημόσιο, τις διεκδικήσεις ενάντια στο καθεστώς της μαύρης εργασίας στον ιδιωτικό τομέα.

Με παρεμβάσεις σε προβλήματα που αναδεικνύει η επικαιρότητα και με τη δράση της, εντός, εκτός και ενάντια στο ΤΕΕ, η Συσπείρωση προσπαθεί να προσφέρει στους εργαζόμενους μηχανικούς σημείο αναφοράς, βήμα συλλογικών διεκδικήσεων και αντίστασης. **Να αποδεικνύει στην ελληνική κοινωνία ότι, παρά την εικόνα που δημιουργεί για τους μηχανικούς ο βίος και η πολιτεία του ΤΕΕ, δεν παύει να ακούγεται και η άλλη φωνή.**

Το ΤΕΕ σήμερα: Διαδρομή σε κινούμενη άμμο

Η συστηματική υποβάθμιση του ΤΕΕ από την εκτελεστική εξουσία, η περιφρόνηση του θεσμικού του ρόλου κατά την επιβολή των αλληπάλληλων κυβερνητικών νομοθετημάτων, χαρακτηρίζουν τη σημερινή συγκυρία. Είναι λανθασμένη η εντύπωση που διαδίδεται πως πρόκειται για λαϊκισμό ή για κάποιο ιδιότυπο ρατσισμό της Παπανδρέου, του Ευθυμίου ή του Λαλιώτη εις βάρος των μηχανικών. Πρόκειται για τη στρατηγική αντίληψη των κυβερνώντων, την ασύδοτη επικράτηση της οικονομίστικης λογικής, το θρίαμβο της αγοράς: Απογείωση του ανταγωνισμού, αλληπάλληλες υποχωρήσεις και ανατροπές του κοινωνικού ελέγχου στα κέντρα άσκησης οικονομικών και πολιτικών εξουσιών, με υπέρτατο σύνθημα το «**Γρήγορα, Φτηνά, Απορροφητικά!**».

Στον πυρήνα της υποβάθμισης του ΤΕΕ βρίσκεται η υποβάθμιση του ρόλου των εργαζόμενων μηχανικών, η υποτίμηση του μόχθου και των γνώσεών τους, συνέπειες των νέων θέσεων και συνθηκών εργασίας που επιβάλλουν οι εξελίξεις στις οικονομικές και παραγωγικές διαδικασίες.

Το ΤΕΕ καλείται να παίξει το ρόλο του στο έδαφος θεμελιωδών ανατροπών, στις οποίες εγγράφονται τα προηγούμενα: Ανατροπών στις δομές της εργασίας των επιστημόνων και της διάνοσης (παιδεία, εργασιακές σχέσεις, επαγγελματική δεοντολογία, δικαιώματα κλπ.). Χαρακτηριστικός ο δραματικός περιορισμός της κοινωνικής ευθύνης, παραδοσιακού θεσμικού στοιχείου στην άσκηση του επαγγέλματος του μηχανικού, προς όφελος μιας ασύδοτης κερδοφορίας. Από την πανταχόθεν βαλλόμενη αξιοπρεπή, δηλαδή κοινωνικά υπεύθυνη άσκηση του επαγγέλματος, το μόνο που μένει είναι η αστική και η ποινική ευθύνη των μηχανικών όταν συμβεί το κακό: Όταν η Πολιτεία καλείται να αντιμετωπίσει τις συνέπειες αυτής της «ανάπτυξης», στην ποιότητα και την ασφάλεια των έργων, τότε οι μηχανικοί γίνονται τα εύκολα θύματα.

Με όρους συνδιοίκησης, από εργοδότες και εργαζόμενους, το ΤΕΕ αντλεί το νομιμοποιητικό του κύρος από την κοινωνική ευθύνη με την οποία επιφορτίστηκε στις κεφαλαιοκρατικές κοινωνίες η εργασία των επιστημόνων. Όμως αυτή βρίσκεται στο στόχαστρο της παγκοσμιοποίησης και της ντόπιας εκτελεστικής εξουσίας. Έτσι, το ΤΕΕ αφέθηκε σε μια

πορεία φθοράς και υποβάθμισης, που καθόλου δεν ενόχλησε, αντίθετα προσέφερε αίθρο και υπηρεσίες στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ: Ως κρατικός μηχανισμός, απεικονίζει ανάγλυφα την επιζητούμενη έκπτωση του κοινωνικού ρόλου της πλειονότητας των μελών του.

«Η ανατροπή του ρόλου και της πολιτικής του ΤΕΕ φαίνεται ολόενα και δυσκολότερη. Όμως, με την παρουσία μας σ' αυτό, φιλοδοξούμε, αυτός ο ρόλος και αυτή η πολιτική να βρουν εμπόδια, που οι διεκπεραιωτές τους σήμερα δεν φαίνεται να έχουν υπολογίσει!».

(Συσπείρωση, για τις εκλογές ΤΕΕ 2000)

Οι ομάδες που έληξαν τη Διοίκηση του ΤΕΕ κατά τις δεκαετίες του '80 και ιδίως του '90, επέβαλαν ένα πρωτοφανές καθεστώς χαλάρωσης των θεσμών και αλληλοπάληλη πραξικοπήματα. Η εξυπηρέτηση ατομικών επιδιώξεων, η διαμεσολήβηση ισχυρών οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων, εντός και εκτός του ΤΕΕ, πήρε σκανδαλώδεις διαστάσεις. Η διεκπεραίωση του θεσμικού ρόλου του ΤΕΕ σ' αυτό το καθεστώς, που καταγράφηκε με ένταση και συνέχεια, προκαλεί την αγανάκτηση και την αδιαφορία της πλειονότητας των μηχανικών.

Η εκτίμηση ότι τα προηγούμενα μπορούν να αναδειχθούν ως ασθενές σημείο ενός κρατικού μηχανισμού εξ ορισμού αντίπαλου, οδήγησε τη Συσπείρωση να πρωτοστατήσει στην ανατροπή του πραξικοπήματος στις εκλογές ΤΕΕ 2000, όπως αυτό μεθοδεύτηκε από την κατά πλειοψηφία διορισμένη από το ΥΠΕΧΩΔΕ Εφορευτική Επιτροπή και στηρίχτηκε σιωπηρά από τη ΔΚΜ, την ΠΑΣΚ Μηχανικών και τη ΔΕΜ. Αυτή η μάχη σήμανε την έναρξη της παρέμβασής μας κατά την τελευταία τριετία, με στόχο την παρεμπόδιση μιας πορείας παρατεταμένης εκτροπής.

Το νικηφόρο αποτέλεσμα της μάχης αυτής, που διεξάχθηκε υποδειγματικά, με προσχώρηση είκοσι παρατάξεων επί συνόλου εικοσιτριών, **αποτέλεσε ισχυρό ράπισμα και παραμένει προειδοποίηση** για όσους προκρίνουν τα πραξικοπήματα ως τρόπο διοίκησης του ΤΕΕ: Γιατί φαίνεται (από τις πρόσφατες μεθοδεύσεις Χριστοδουλάκη και Διοίκησης του ΤΣΜΕΔΕ για την αγορά του Ταχυδρομικού Ταμειευτηρίου) ότι δεν πρόκειται να μας ρεΐψουν οι επίδοξοι επιβήτορες των προοπτικών ενός ΤΕΕ που παραπαίει.

Οι διαφορετικοί ορίζοντες.

Στη θητεία που απέμεινε στη σημερινή απερχόμενη Διοίκηση δεν έλειψαν θετικές τοποθετήσεις (για το ασφαλιστικό) και σημαντικές οριοθετήσεις ή καταγγελίες της κυβερνητικής αθλιότητας που ξεδιπλώνεται με καταγιγιστικούς ρυθμούς. Αυτό όμως που αποτράπηκε, με διάφορα προσχήματα και μεθοδεύσεις, ήταν ακόμα και εύστοχες διεκδικήσεις και κριτικές να πάρουν τη διάσταση του αγώνα: Κάτι τέτοιο θα προϋπέθετε τη λήξη της χρόνιας αφωνίας του ΤΕΕ για τις τύχες των εργαζόμενων μηχανικών. Όμως **ένα άνοιγμα του ΤΕΕ στη δράση των μηχανικών απειλεί θανάσιμα την ψυχία των εγκατεστημένων ομάδων που νέμονται τις ασήμαντες δοτές εξουσίες του**, εξασφαλίζοντας όμως τη διαχείριση ενός ετήσιου προϋπολογισμού των 11,5 δις, χωρίς προγραμματισμό, κανόνες και διαφάνεια, με πενιχρά αποτελέσματα, πλην της εξυπηρέτησης ατομικών στρατηγικών και της δημιουργίας πελατειακών σχέσεων. Οι μόνες δημιουργικές δράσεις του ΤΕΕ οφείλονται στον ηρωισμό λιγοστών ατόμων και μηχανισμών, που πρωτοβουλητικά επιμένουν σε ένα περιβάλλον εχθρικό και ασύδοτο.

Πρόσφατα, η επιβολή των πρώτων εγγραφών στα μητρώα του ΤΕΕ μελών με τρία έτη σπουδών, σημαδεύει την κατάρρευση μιας 15ετούς υποκριτικής, συντεχνιακής υπεράσπισης του ρόλου των μηχανικών από τις Διοικήσεις του, υπό τις κραυγές της οποίας διευκολύνθηκε η επιβολή ενός καθεστώτος εργασιακού μεσαιώνα. Αυτή η εξέλιξη προδιαγράφει νέους ορίζοντες, στο έδαφος των οποίων θα γεννηθούν νέα διλήμματα και θα διεξαχθούν μάχες με νέες μορφές.

Εχθρική ορθώνεται απέναντί μας η προοπτική της ισοπέδωσης προς τα κάτω, του κατακερματισμού των εργαζομένων, της υπό αυτούς τους όρους αναπτυσσόμενης κοινωνικής βαρβαρότητας. Ειδικά για το ΤΕΕ, **το φάσμα αυτής της προοπτικής αναδεικνύουν σήμερα δυο προτάσεις:**

- Η δημιουργία πολλών Μητρώων μελών του ΤΕΕ με συνέπεια τη **διαμόρφωση μηχανικών πολλών ταχυτήτων.**
- Η άμεση εκλογή των εκτελεστικών του οργάνων (Προέδρου και Δ.Ε.), που επιδιώκει **ενίσχυση της προεδροκρατικής αυταρχικής διοίκησής του**, το όρθωμα ψηλότερων τειχών ανάμεσα στους εργαζόμενους μηχανικούς και σε μια Διοίκηση, που θα συμμορφώνεται με κέντρα τελειώς ξένα από τους μηχανικούς.

Η Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών θεωρεί αυτές τις κατευθύνσεις καίρια απειλή για τα συμφέροντα των εργαζομένων συναδέλφων που πρέπει άμεσα να αποτραπεί. Με την παρουσία της στα όργανα του ΤΕΕ θα ενισχύσει τις φωνές αντίστασης και αγώνα, που σίγουρα θα προβάλλουν οι εργαζόμενοι μηχανικοί, **πρωτίστως εκτός και εναντίον του ρόλου και των πολιτικών του.**

ΑΤΤΙΚΗ

ΑΓΑΠΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ	Π
ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Α
ΒΑΪΔΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	Μñ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΤΑΣΟΣ	Η
ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	Α
ΒΡΟΥΤΣΗ ΓΙΑΝΝΑ	Η
ΓΑΪΤΑΝΑΡΟΣ ΤΑΚΗΣ	Τ
ΓΕΡΟΥΜΑΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	Μñ
ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	Μ
ΓΙΑΛΥΡΗ ΘΕΑΝΩ	Α
ΓΚΑΛΜΠΕΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Μñ
ΓΚΙΝΟΣΑΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Τ
ΓΟΥΔΕΛΗΣ ΤΑΣΟΣ	ΗΜ
ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Π
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	Α
ΕΦΡΑΙΜΙΔΗ ΝΑΝΑ	Μñ
ΖΙΩΓΑΣ ΗΛΙΑΣ	Π
ΘΕΡΜΟΥ ΣΤΕΛΛΑ	Α
ΙΑΤΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΛΕΝΑ	Π
ΙΩΑΚΕΙΜΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ	Μñ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΑΚΗΣ	Α
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ ΜΑΓΔΑ	Μñ
ΚΑΛΑΪΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	Α
ΚΑΛΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Α
ΚΑΡΑΒΙΤΗ ΕΥΗ	Α
ΚΑΤΣΑΡΕΛΗ ΑΣΠΑ	Α
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ	Π
ΚΟΥΝΙΝΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Μ
ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	Η
ΚΟΥΤΣΟΥΦΛΑΚΗΣ ΑΡΗΣ	Α
ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Μñ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΤΑΣΙΑ	Α
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ	Μñ
ΛΑΥΡΕΝΤΑΚΗ ΖΩΗ	Α
ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ ΜΠΑΜΠΗΣ	Α
ΜΑΚΡΙΔΑΚΗ ΝΤΑΙΖΗ	Η
ΜΑΚΡΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	Η
ΜΑΝΩΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Μ
ΜΑΟΥΝΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	Α
ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Μñ
ΜΟΥΚΑ ΝΑΣΙΑ	Α
ΜΩΡΑΪΤΟΥ ΛΩΡΕΤΤΑ	Α
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	Η
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΠΟΥΛΙΝΑ	Α
ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ ΕΛΕΝΗ	Α
ΠΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	Α
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ	Τ
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΡΟΥΛΑ	Η
ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΑΤΑΣΑ	Χ
ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΥ ΕΛΕΝΗ	Α
ΠΑΣΒΑΛΙΔΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	Μñ
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Α
ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Μ
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Η
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ	Μ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΗΣ	Η
ΠΟΡΤΑΛΙΟΥ ΕΛΕΝΗ	Α
ΡΕΚΟΥΝΙΩΤΗΣ ΑΛΕΞΗΣ	Η
ΡΗΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Μ
ΡΟΜΠΟΣ ΝΙΚΟΣ	Η
ΣΑΒΒΑΪΔΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	Η
ΣΑΡΑΝΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ	Μñ
ΣΕΡΒΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	Α
ΣΟΥΝΔΙΑ ΛΗΔΑ	Α
ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Α
ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	Π
ΣΤΑΘΑ ΓΙΩΤΑ	Η
ΣΤΑΜΑΤΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Α
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	Χ&Μñ
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Μ
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΩ	Μ
ΤΕΡΡΟΒΙΤΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ	Η
ΤΖΑΝΕΤΑΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ	Μ
ΤΟΤΣΙΚΑΣ ΠΑΝΟΣ	Α
ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Α
ΤΣΑΡΑΠΑΤΣΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	Η
ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ ΧΑΡΙΣΗΣ	Η
ΧΗΤΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	Μ

Κ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΔΟΥΛΤΣΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΜΙΧΑΛΗΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ (Θεσ/νίκη)	Μñ
ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Θεσ/νίκη)	Τ
ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΜΑΛΑΜΗ ΕΥΗ (Θεσ/νίκη)	Μñ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΣΑΧΑΝΑ ΧΡΥΣΑ (Θεσ/νίκη)	Α
ΣΤΥΛΙΔΗΣ ΝΤΑΝΥ (Θεσ/νίκη)	Α
ΦΩΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Κατερίνη)	Π
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΙΔΗΣ ΜΑΞΙΜΟΣ (Θεσ/νίκη)	Α

Δ. ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΛΥ (Πάτρα)	Α
ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ (Πύργος)	Α
ΛΙΑΓΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (Πάτρα)	Η/Υ
ΝΤΡΙΝΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Πάτρα)	Μ
ΞΥΠΟΛΙΑΣ ΝΙΚΟΣ (Πάτρα)	Η/Υ
ΣΒΕΤΣΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ (Πάτρα)	Α
ΣΟΥΡΟΥΝΗΣ ΑΝΤΡΕΑΣ (Πάτρα)	Π
ΦΡΑΓΚΟΣ ΦΩΤΗΣ (Πάτρα)	Α
ΧΑΣΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Πάτρα)	ΗΜ

ΘΡΑΚΗ

ΑΓΓΕΛΑΚΟΥΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (Ορεστιάδα)	Μ
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ (Ξάνθη)	Η
ΠΛΙΑΤΣΙΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Ξάνθη)	Η
ΤΟΥΡΤΑ ΒΑΣΩ (Ξάνθη)	Π

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΕΕ

A. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΜΑΓΙΑΝΝΗ - ΖΩΝΙΟΥ ΔΩΡΑ (Καβάλα) A

Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΨΥΚΑΚΟΣ ΘΟΔΩΡΟΣ (Πτοθιμαίδα) A

ΚΕΝΤΡ. & Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΜΠΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ (Λάρισα) Η

ΜΠΑΞΕΒΑΝΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ (Λάρισα) Μ

ΜΑΓΝΗΣΙΑ

ΓΑΡΓΑΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ (Βόλος) Π

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Βόλος) Ν

ΣΚΟΥΦΟΓΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Βόλος) Χ

A. ΣΤΕΡΕΑ

ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Βοιωτία) Μ

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΣΙΟΥΛΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ (Ιωάννινα) Μ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ ΑΝΤΡΕΑΣ (Λευκάδα) Μ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΖΑΪΡΗΣ ΠΑΥΛΟΣ (Κάθυμνος) Μñ

ΜΥΛΩΝΑΣ ΝΙΚΟΣ (Κως) Π

ΠΙΚΙΩΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Κως) Π

A. ΚΡΗΤΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ (Ηράκλειο) Τ

Δ. ΚΡΗΤΗ

ΒΕΡΓΕΡΑΚΗΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ (Χανιά) A

ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ Γεωργία (Χανιά) A

ΣΙΓΑΛΑ - ΜΑΓΙΑΦΑ ΡΕΝΑ (Ρέθυμνο) A

ΣΚΑΡΑΚΗ ΔΑΝΑΗ (Χανιά) A

ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Χανιά) A

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΓΚΟΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Καθαμάτα) Π

ΚΟΥΡΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (Καθαμάτα) Τ

ΝΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Καθαμάτα) A

ΣΤΑΘΑΚΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Σπάρτη) Π

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΑΙΡΟΥ ΑΝΝΑ A

ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ

ΓΚΟΥΦΑ ΛΙΛΗ (Αμφιλοχία) A

ΤΟΓΓΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Αμφιλοχία) Μ

B/A ΑΙΓΑΙΟ

ΛΟΥΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Χίος) A

ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΤΑΣΟΣ (Χίος) A

ΠΙΤΣΙΛΑΔΗΣ ΗΡΑΚΛΗΣ (Μυτιλήνη) A

ΦΡΑΓΚΟΥ ΜΕΡΟΠΗ (Μυτιλήνη) A

ΕΥΒΟΙΑ

ΧΑΛΙΚΙΑΣ ΑΛΕΚΟΣ (Χαλκίδα) A

ΚΥΚΛΑΔΕΣ

ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΠΙΠΙΤΣΑ (Σαντορίνη) A

ΣΑΜΙΟΣ ΑΝΤΡΕΑΣ (Πάρος) A

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧ/ΚΟΙ

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Π

ΚΟΥΤΡΟΥΚΗΣ ΜΑΚΗΣ Π

ΚΩΣΤΗΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ Π

ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ ΝΩΝΤΑΣ Π

ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΡΕΑΣ Π

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΣΤΑΣ Π

ΠΑΠΟΥΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ Π

ΣΑΡΓΕΝΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Π

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΜΗΧ/ΚΟΙ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΗΣ A

ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΩΝΙΑ A

ΚΡΕΜΟΣ ΠΑΥΛΟΣ A

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΚΥ A

ΣΚΑΡΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ A

ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ A

ΦΩΤΙΟΥ ΘΕΑΝΩ A

ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ A

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧ/ΚΟΙ

ΓΚΕΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Μ

ΚΑΤΣΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ Μ

ΜΑΡΚΑΚΗ ΜΑΡΙΑ Μ

ΜΗΛΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Μ

ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΜΑΚΗΣ Μ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ Μ

ΠΑΥΛΟΥΡΟΣ ΤΑΣΟΣ ΗΜ

ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΣ ΝΙΚΟΣ Η

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧ/ΚΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ Η

ΚΑΡΥΣΤΙΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ Η

ΜΑΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Η

ΝΟΜΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ Η

ΕΥΠΟΛΙΑ ΘΕΟΔΩΡΑ Η

ΤΣΟΠΕΛΑΣ ΗΛΙΑΣ Η

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ Η

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ Η

ΑΓΡΟΝΟΜΟΙ-ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΙ ΜΗΧ/ΚΟΙ

ΜΑΡΙΝΗ ΕΥΓΕΝΙΑ Τ

ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ Τ

ΜΠΑΛΑΤΣΑ ΙΩΑΝΝΑ Τ

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΑ Τ

ΣΥΨΑΣ ΣΠΥΡΟΣ Τ

ΧΗΜΙΚΟΙ ΜΗΧ/ΚΟΙ

ΓΚΟΥΤΗ ΝΤΙΝΑ Χ

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ Χ

ΡΟΡΗ ΝΙΚΗ Χ

ΤΣΑΠΟΓΑΣ ΤΑΚΗΣ Χ

ΘΕΩΡΗΜΑ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΩΝ

Το θεώρημα του Dilbert για τους μισθούς λέει ότι οι Μηχανικοί, οι Προγραμματιστές & οι άλλοι επιστήμονες δεν θα μπορέσουν ποτέ να πάρουν μισθούς τόσο υψηλούς όσο τα στελέχη επιχειρήσεων και οι πωλητές. Το θεώρημα μπορεί να αποδειχθεί με μια μαθηματική εξίσωση, η οποία βασίζεται στα τρία παρακάτω αξιώματα:

ΑΞΙΩΜΑ 1: Η Γνώση είναι Δύναμη ($\text{Γνώση} = \text{Ισχύς}$)

ΑΞΙΩΜΑ 2: Ο Χρόνος είναι Χρήμα ($\text{Χρόνος} = \text{Χρήμα}$)

ΑΞΙΩΜΑ 3: $\text{Ισχύς} = \text{Έργο} / \text{Χρόνος}$

Συνεπάγεται λοιπόν ότι:

$\text{Γνώση} = \text{Έργο} / \text{Χρόνος}$

και εφόσον $\text{Χρόνος} = \text{Χρήμα}$

έχουμε: $\text{Γνώση} = \text{Έργο} / \text{Χρήμα}$

Λύνοντας ως προς Χρήμα, έχουμε:

$\text{Χρήμα} = \text{Έργο} / \text{Γνώση}$

Συνεπώς, καθώς η Γνώση τείνει στο 0, το Χρήμα τείνει στο άπειρο, άσχετα με το παραγόμενο Έργο

Συμπέρασμα:
Όσα λιγότερα ξέρεις,
τόσο περισσότερο χρήμα αποκτάς!!!